

Journal of Human Rights and Peace Studies

journal homepage: <https://www.tci-thaijo.org/index.php/HRPS/index>

EDITORIAL

Coeli Barry¹, *Issue Editor*

December, 2020

In this volume of the Journal we are pleased to bring to our readers a collection of thought-provoking, originally-researched and critically argued review articles. The articles shed light on the challenges people face when they are caught in the cross-hairs of political and economic upheaval or within the confines of structural prejudice and discrimination. What happens when people’s lives are disrupted, upended or irrevocably changed as a consequence of violence, be it at the hand of the state or from groups fighting against the central government? When people navigate the difficulties of migration for economic and political security, only to find themselves subject to neglect or sexual violence in refugee settlements, what sort of supports are in place to assist them and why is it so difficult for preventative measures to be more effective in reducing gender-based violence? These are some of the questions taken up by the articles.

How organizations with the mandate of responding to crises whether state or civil society/NGO in nature is an issue at the heart of three pieces in this volume. In the article “Explorations in the Crafting of Government’s Authority and Power using Institutional Ethnography: The Case of the 2013 Zamboanga Crisis” by Leslie V. Advincula-Lopez and Nota F. Magno the authors argue that the rise in recent natural and human-made disasters “call for

¹ Associate Professor at Institute of Human Rights and Peace Studies Mahidol University, Thailand.

proficiencies in crisis response.” Their richly researched article finds that in the wake of large-scale internal displacement that resulted from the 2013 Zamboanga (Philippines) siege, “...the processes of assisting those affected...provided opportunities for local and national actors to redefine their positions against one another and influence the crisis response process’s outcomes.”

The article by Latifa Laghzaoui and Sukirty Chalise “Other Women and How International NGOs Fail to Address the Issue” analyses the current anti-trafficking approaches and discourses of two leading international organisations; GAATW and CATW,” arguing that “the exclusion of women perpetrators in anti-trafficking discourses has adverse effects on the actions taken against trafficking, especially in relation to prosecution.” Drawing on feminist theoretical perspectives, this paper also examines the ways in which structural discrimination as well as socio-economic oppression serve as “common causes that instigate women to become victims and perpetrators.” Jennifer Bezirium’s article “An Investigation into the Struggle to Center Gender-Based Violence Policy in Refugee Settings” criticizes international organizations as well for inadequately addressing gender-based violence among refugee arguing that “humanitarian responses continue to neglect the implementation of international standards..., creating a large gap between recommended policy and policy implementation.” Drawing on fieldwork undertaken at a refugee camp in Greece, Bezirium seeks to “interrogate and problematize the persistence of gender inequality in NGO operations.” Her findings demonstrate “that NGOs are themselves embedded within, and complicit in perpetuating, the patriarchal social systems and structures that support gender-based violence in the first place.”

Other authors in this volume use a gender lens to evaluate the reverberations of migration as well as state-sponsored violence in the Philippines. Aileen Mijares’ research article “Rebuilding Lives among the Ruins of Duterte’s War on Drugs” brings to light the horrific impact Philippines President Duterte’s war on drugs has had on family members who have lost loved ones. Through a feminist frame Mijares “looks at the class and gendered dimensions of the drug war”. Her research focuses in particular the so-called “left-behind women” of

victims of the drug war. Using women's testimonies Mijares examines how their victimization consequently affects their political agency, allowing many of the women to break the culture of fear and silence about what has happened to them. Jean Franco considers the "Gendered constructions of overseas Filipino workers and the politics of national shame" in her article. Noting that the Philippines has "one of the most active emigration flows in the world" she argues that there is disproportionate "national shame" about the nature of women's work abroad but none toward migrant men's. Employing discursive analysis of reactions to the death of two overseas Filipino contract workers—one male and one female—her article contends that gendered shame legitimizes and expands the state's "protective" stance, thereby shaping how it regulates women migrant workers.

The article by Kritaya Archavanitkul et al. offers a helpful reminder that an intersectional perspective can enrich the understanding of policy makers and practitioners in the sources of injustice. Participants in the training program that this article discusses were also clear that, order to make the most of insights gained through intersectional approaches, they would need to have a role in the decision-making level from the early stages of project design.

The movement of people for work is a part of the fabric of life of many countries in the Global South. Mariah Grant's article review extends the critique offered in the article by its author B. Yaghmaian of the book *Refuge*. Grant concurs with many of Yagmaian's points. But she stresses that while there is need for a "pathway to autonomy, dignity and empowerment for the refugees", what is true of the refugee system, is true of migrants and displaced peoples as well. Grant also brings the discussion up to the present recognizing that the Covid-19 pandemic has driven home that "we are in a time where we must find meaningful solutions to global migration that respect and uphold the rights of all migrants." And that "the emphasis should be on developing systems that accurately address the myriad reasons people move away from home."

Johanna Zulueta has reviewed the book *Night in the American Village: Women in the Shadow of the U.S. Military Bases in Okinawa* " by journalist Akemi Johnson, a book which

draws on “history, politics, social and cultural issues, as experienced by eleven women” whose lives are in one way or another lived in the “shadow of the U.S. military bases” in Okinawa. The women are activists, military wives, bar hostesses, students, Amerasians (i.e. offspring of local women and American servicemen), and base employees. Zulueta’s favorable review maintains that “As Johnson takes her readers into the lives of each of these women, she also vividly discusses the complex story of Okinawa from its troubled relationship with mainland Japan, to its ambivalent relationship to its U.S. occupiers as signified by the presence of military bases dotting the main island.”

Finally, Mark Capaldi’s article “The Dichotomy of Religion and Sexualities within ASEAN Member States” looks at the religious sources of discrimination many sexual minorities face within the ASEAN region. By examining the constructions of sexuality within ASEAN his article illustrates how “theology, legal frameworks and juridical corpuses have been used to justify the prohibition – and in some cases criminalization – of same-sex practices. Detailing how these structures, systems and patterns deprive LGBTQ persons from full enjoyment of their human rights it is shown how in many cases these may act as justification for various forms of discrimination, violence and abuse.” And while many of the article in this volume draw attention to state policies and social-cultural practices that are revealed in extreme situations, Capaldi’s treatment of religion and sexualities in ASEAN reminds us that these forces are also defining of the everyday experiences of people who live in East and Southeast Asia.

บทบรรณาธิการ

เชอลี แบร์รี²

ธันวาคม 2563

ในวารสารฉบับนี้เรามีความยินดีเสนอต่อผู้อ่านของเราด้วยชุดของบทความปริทัศน์ที่กระตุ้นความคิด และทำการวิจัยอย่างแปลกใหม่และอย่างวิพากษ์ของผู้ศึกษาเอง บทความเหล่านี้ทำให้มองเห็นการทำท่างต่าง ๆ ที่ประชาชนประสบอยู่เมื่อพวกเขาตกอยู่ท่ามกลางความระส่ำระสายทางเศรษฐกิจและการเมือง หรือเมื่ออยู่ภายใต้ข้อจำกัดของอคติและการเหยียดหยามเชิงโครงสร้าง อะไรเกิดขึ้นเมื่อชีวิตของประชาชนถูกตัดตอน ทำลายหรือเปลี่ยนไปอย่างไม่อาจหวนคืนมาได้ อันเป็นผลมาจากความรุนแรง จะด้วยน้ำมือของรัฐหรือจากกลุ่มต่าง ๆ ที่ต่อสู้กับรัฐบาลกลาง? เมื่อประชาชนหาทางจัดการความยากลำบากของการอพยพเพื่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจและการเมือง พวกเขา ก็พบว่าตัวเองตกเป็นเหยื่อของความไม่ใส่ใจหรือความรุนแรงทางเพศในการจัดการเรื่องผู้ลี้ภัย มีการสนับสนุนอะไรบ้างที่มีสำหรับช่วยเหลือพวกเขา และทำไมมันถึงยากลำบากในการหามาตรการป้องกันที่มีประสิทธิภาพมากขึ้นในการลดความรุนแรงที่วางอยู่บนเพศสภาพ? เหล่านี้คือคำถามบางข้อที่บทความเหล่านี้ยกขึ้นมา

ทำอย่างไรองค์กรต่าง ๆ ที่มีข้อผูกพันในการตอบสนองต่อวิกฤต ไม่ว่าจะ เป็นภาครัฐหรือองค์กรพัฒนาเอกชน หรือประชาสังคม โดยธรรมชาติคือประเด็นที่เป็นหัวใจของบทความสามชิ้นในวารสารเล่มนี้ ในบทความ “Explorations in the Crafting of Government’s Authority and Power using Institutional Ethnography: The Case of the 2013 Zamboanga Crisis” โดย Leslie V. Advincula-Lopez และ Nota F. Magno ผู้เขียนทั้งสองกล่าวว่าการเพิ่มขึ้นของมหันตภัยทั้งที่เป็นธรรมชาติและที่มนุษย์สร้างในเร็ว ๆ นี้ “เรียกร้องการตอบรับอย่างมืออาชีพในการจัดการวิกฤตการณ์” การวิจัยอย่างหนักแน่นในบทความพบว่า ภายหลังจากโยกย้ายคนในขนาดใหญ่อันเป็นผลมาจากการปิดล้อมแคมบวงก้าปี 2013 “กระบวนการของการช่วยเหลือผู้ได้รับผลกระทบ...ให้โอกาสแก่ผู้ปฏิบัติการในท้องถิ่นและระดับชาติในการนิยามฐานะของพวกเขา ระหว่างกันเสียใหม่ และมีอิทธิพลต่อผลของในกระบวนการการตอบสนองต่อวิกฤต”

บทความของ Latifa Laghzaoui และ Sukirty Chalise “Other Women and How International NGOs Fail to Address the Issue” วิเคราะห์แนวทางการศึกษาคำตอบต่อการค้ามนุษย์ปัจจุบันและวาทกรรม

² รองศาสตราจารย์ประจำสถาบันสิทธิมนุษยชนและสันติศึกษา มหาวิทยาลัยมหิดล ประเทศไทย

ของสององค์กรระหว่างประเทศคือ GAATW และ CATW โดยกล่าวว่า .การกีดกันพวกกระทำต่อสตรีออกไปจากวาทกรรมต่อต้านการค้ามนุษย์มีผลทางลบต่อปฏิบัติการที่ใช้ในการต่อต้านการค้านี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในความสัมพันธ์กับการดำเนินคดี” บทความนี้ใช้แนวทางศึกษาของทฤษฎีสตรีศึกษาซึ่งได้สำรวจหนทางซึ่งการเหยียดหยามเชิงโครงสร้างเช่นเดียวกับการกดขี่ทางเศรษฐกิจสังคมทำหน้าที่เป็น “สาเหตุร่วมกันที่ทำให้สตรีตกเป็นเหยื่อและเป็นกระทำด้วย” บทความของ Jennifer Bezirum “An Investigation Into the Struggle to Center Gender-Based Violence Policy in Refugee Settings” วิจารณ์องค์การระหว่างประเทศเช่นกันที่ไม่พูดถึงความรุนแรงที่วางอยู่บนเพศสถานะในหมู่ผู้ลี้ภัยอย่างพอเพียง กล่าวว่า “การตอบสนองทางมนุษยธรรมยังดำเนินไปเรื่อย ๆ ในการทอดทิ้งการบังคับใช้มาตรฐานทางสากล...สร้างช่องว่างที่ใหญ่ระหว่างนโยบายที่แนะนำกับนโยบายที่บังคับใช้” บทความอาศัยงานภาคสนามที่ทำในค่ายผู้ลี้ภัยในกรีซ Bezirum หาทงที่จะ “ถามคำถามและปัญหาของการคงอยู่ต่อไปของความไม่เท่าเทียมกันทางเพศสถานะในปฏิบัติการขององค์การพัฒนาเอกชน” การค้นพบของเธอแสดงให้เห็นว่า “องค์การพัฒนาดังกล่าวนั้นเองฝังตัวเองอยู่และสมคบในการสืบทอดระบบปิตาธิปไตยและโครงสร้างสังคมที่สนับสนุนความรุนแรงที่มาจากเพศสถานะ”

บทความอื่น ๆ ในเล่มนี้ใช้เลนส์ของเพศสถานะในการประเมินแรงกระตุ้นของการอพยพ เช่นเดียวกับความรุนแรงที่สนับสนุนโดยรัฐในฟิลิปปินส์ Aileen Mijares ใน “Rebuilding Lives among the Ruins of Duterte’s War on Drugs” เสนอภาพของความโหดร้ายจากสงครามต่อต้านยาเสพติดของประธานาธิบดีดูเตร์เต ที่มีต่อสมาชิกครอบครัวผู้สูญเสียคนที่รักไป ผ่านกรอบของสตรีนิยม Mijares “มองไปที่ชนชั้นและมิติทางเพศสถานะของสงครามต่อต้านยาเสพติด” การวิจัยของเธอรวมศูนย์ไปที่ประเด็นเฉพาะที่เรียกว่า “ผู้หญิงที่ถูกทิ้งไว้ข้างหลัง” ของบรรดาเหยื่อของสงครามยาเสพติด บทความใช้คำให้การของผู้หญิง Mijares ค้นหาว่าพวกเขาทำอย่างไรในการใช้การตกเป็นเหยื่อนี้ต่อมามีผลต่อการปฏิบัติการทางการเมือง ทำให้ผู้หญิงหลายคนทะลายนวัตกรรมแห่งความกลัวและความเจ็บปวดอะไรได้เกิดกับพวกเขา Jean Franco พูดถึงประเด็น “การก่อรูปของเพศสถานะของแรงงานฟิลิปปินส์ในต่างแดนและการเมืองของความอับอายแห่งชาติ” ในบทความของเธอ ให้ข้อสังเกตว่าฟิลิปปินส์มี “การเคลื่อนย้ายของผู้อพยพที่คึกคักมากที่สุดในโลกแห่งหนึ่ง” เธอเสนอว่ามี “ความอับอายแห่งชาติ” ในธรรมชาติของงานของผู้หญิงในต่างแดน แต่ไม่มีเลยสำหรับผู้ชาย บทความใช้การวิเคราะห์จากปฏิกิริยาต่อการตายของแรงงานสองคนในต่างแดน คนหนึ่งเป็นผู้ชายอีกคนเป็นผู้หญิง บทความของเธอเสนอว่าความอับอายเชิงเพศสถานะให้ความชอบธรรมและขยายจุดยืนใน “การคุ้มครอง” ของรัฐ อันนำไปสู่การก่อรูปการณที่รัฐทำอย่างไรในการควบคุมแรงงานผู้หญิงผู้อพยพได้

บทความโดย กฤตยา อาชวนิจกุล และคณะได้ช่วยเตือนความจำให้กับเราว่า มุมมองความทับซ้อนทางอัตลักษณ์สามารถเสริมสร้างความเข้าใจให้แก่ผู้ตัดสินใจทางนโยบายและนักปฏิบัติถึงต้นตอของความอยุติธรรม ผู้เข้ารับการอบรมที่ได้อภิปรายในบทความนี้เข้าใจอย่างชัดเจนว่า เพื่อที่จะทำให้ความรู้ความเข้าใจที่ได้รับจากแนวทางเกี่ยวกับความทับซ้อนทางอัตลักษณ์ก่อให้เกิดประโยชน์มากที่สุด พวกเขาจำเป็นต้องมีบทบาทในระดับการตัดสินใจตั้งแต่ต้นในช่วงของการออกแบบโครงการ

การเคลื่อนย้ายของผู้หญิงในการทำงานเป็นส่วนหนึ่งของสายใยชีวิตของหลายประเทศใน “โลกทางใต้” (โลกที่สาม) บทความปริทัศน์ของ Mariah Grant ขยายการวิพากษ์ที่ผู้เขียนบทความคือ B. Yaghmaian ในหนังสือ *Refuge* เสนอไว้ Grant เห็นด้วยกับข้อเสนอลายอย่างของ Yaghmaian แต่เธอเน้นว่ามีความต้องการใน “หนทางสู่การเป็นตัวของตัวเอง ศักดิ์ศรี และการมีอำนาจสำหรับผู้ลี้ภัย” อะไรที่เป็นความจริงของระบบผู้ลี้ภัย ก็เป็นความจริงของผู้อพยพและผู้คนที่ถูกโยกย้ายเช่นกัน Grant ยังนำการถกเถียงมาถึงสภาพปัจจุบัน ภายใต้การระบาดของโควิด-19 ตอกย้ำว่า “เราอยู่ในเวลาที่เราต้องหาหนทางแก้ไขที่มีความหมายต่อการอพยพทั่วโลก ที่ให้ความเคารพและยืนยันในสิทธิของผู้อพยพทั้งหมด” และว่า “การเน้นย้ำควรไปที่การพัฒนาาระบบที่ตอบอย่างถูกต้องถึงหลายเหตุผลที่ผู้คนเคลื่อนย้ายออกจากบ้าน”

Johanna Zulueta ได้วิจารณ์หนังสือ *Night in the American Village: Women in the Shadow of the U.S. Military Bases in Okinawa* โดยนักหนังสือพิมพ์ Akemi Johnson หนังสือวางอยู่บน “ประเด็นทางประวัติศาสตร์ การเมือง สังคมและวัฒนธรรม” ที่ผู้หญิง 11 คนผ่านประสบการณ์นั้นมา ชีวิตของพวกเธอไม่ด้านหนึ่งก็ด้านใด มีชีวิตอยู่ใน “เงาของฐานทัพอากาศอเมริกัน” ในโอกินาวา ผู้หญิงเหล่านั้นเป็น นักกิจกรรม ภรรยาทหาร บาร์โฮสเตส นักศึกษา คนอเมริกันเอเชีย (ลูกหลานของสตรีที่แต่งงานกับทหารอเมริกัน) และลูกจ้างในค่าย บทความปริทัศน์เห็นว่า “จากที่จอห์นสันนำผู้อ่านเข้าไปในชีวิตของผู้หญิงแต่ละคน เธอยังอภิปรายอย่างชัดเจนเรื่องราวอันซับซ้อนของโอกินาวาจากความสัมพันธ์ที่มีปัญหาเกี่ยวกับแผ่นดินใหญ่ญี่ปุ่น ไปถึงความสัมพันธ์ที่คลุมเครือกับผู้ครอบครองอเมริกัน ดังที่เห็นจากการดำรงอยู่ของฐานทัพอเมริกันเป็นจุดต่าง ๆ ในเกาะแห่งนี้”

สุดท้ายบทความของ Mark Capaldi ในบทความ “The Dichotomy of Religion and Sexualities within ASEAN Member States” มองไปที่แหล่งที่มาทางศาสนาของการเหยียดหยามทางเพศของคนกลุ่มน้อยที่ประสบในภูมิภาคอาเซียน จากการสำรวจการก่อรูปของเพศสภาพภายในอาเซียน บทความเขาแสดงให้เห็นว่าอย่างไร “ศาสนวิทยา กรอบทางกฎหมายและประมวลกฎหมายถูกใช้ในการให้ความชอบธรรมแก่การห้าม และในบางกรณีลงโทษทางอาญา แก่การกระทำของเพศเดียวกัน เขาให้รายละเอียดว่าอย่างไรที่โครงสร้างเหล่านี้ ระบบและแนวทางลดทอนบุคคลที่เป็น LGBTQ ออกไปจากการได้สิทธิมนุษยชนของพวกเขา

ไป ในหลายกรณี เขาแสดงให้เห็นว่าสิ่งเหล่านี้ปฏิบัติในการให้ความชอบธรรมแก่รูปแบบต่าง ๆ ของการเหยียด
หยาม ความรุนแรงและการใช้อำนาจอย่างผิด ๆ “ ขณะที่หลายบทความในเล่มนี้ให้ความสนใจไปที่นโยบาย
ของรัฐและการปฏิบัติทางสังคมวัฒนธรรมที่ถูกเผยแพร่ให้เห็นในสถานการณ์อันสุดขั้วต่าง ๆ บทความของ Capaldi
ในเรื่องศาสนาและภาวะเพศสภาพในอาเซียนเตือนเราว่าพลังเหล่านี้ก็มีส่วนในการกำหนดประสบการณ์
ประจำวันของประชาชนผู้มีชีวิตอยู่ในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ด้วยเช่นกัน